

Zaak 2020-102

Datum uitspraak: 12 augustus 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 18 juni 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (4) op 14 mei 2020 voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 30 juni 2020 en dit aangevuld bij brief d.d. 3 juli 2020.
3. In de schikkingsfase heeft appellante dertien (13) extra punten toegekend gekregen, waarvan acht (8) punten betrekking hadden op de vragen waartegen appellante in beroep ging en vijf (5) punten betrekking hadden op een coulanceregeling wegens technische problemen. De toekenning van de extra punten heeft geresulteerd in een hoger cijfer, het cijfer vijf (5). Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Bij brief d.d. 16 juli 2020 is namens de Commissie voor de examens medegedeeld dat het tentamenresultaat werd herzien met het cijfer vijf (5).
5. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
6. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 12 augustus 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante werd virtueel gehoord. Namens verweerders heeft mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens virtueel deelgenomen aan de zitting. De heer drs. D.H. van Ekelenburg, examinator van de onderhavige cursus was in persoon aanwezig.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), in het bijzonder tegen de vragen 1a, 2a, 2b en 3. Met betrekking tot deze vragen is appellante van mening dat zij in haar antwoord elementen noemt die ook worden genoemd in het antwoordmodel, maar waarvoor zij geen punten toegekend heeft gekregen. Ter zitting heeft appellante aangegeven dat zij haar beroep tegen vraag 2b intrekt.

Met betrekking tot vraag 1a heeft appellante er in de schikkingsfase een (1) extra punt bij gekregen, hetgeen maakt dat zij een totaal van dertien (13) punten toegekend heeft gekregen van de negentien (19) voor de beantwoording van deze vraag. Appellante is van mening, onder verwijzing naar het studiemateriaal, het antwoordmodel, de digitale leeromgeving en eerdere tentamens, dat zij in aanmerking komt voor een hoger aantal punten. Voorts voert zij aan dat het beginsel van accessoiriteit niet aan bod kwam in eerdere tentamens.

Met betrekking tot vraag 2a heeft appellante er in de schikkingsfase geen extra punten gekregen. Appellante heeft tien (10) punten van de veertien (14) toegekend gekregen tijdens de eerste beoordeling. Appellante is van mening, onder verwijzing naar het studiemateriaal, het antwoordmodel, de digitale leeromgeving en eerdere tentamens dat zij in aanmerking komt voor een hoger aantal punten. Appellante betoogt dat de causaliteit gegeven is, zodat zij die niet apart nog hoefde te bespreken.

Met betrekking tot vraag 3 heeft appellante er in de schikkingsfase zeven (7) extra punten bij gekregen, hetgeen maakt dat zij een totaal van vijftien (15) punten toegekend heeft gekregen van de vijfendertig (35) voor de beantwoording van deze vraag. Appellante is van mening, onder verwijzing naar het studiemateriaal, het antwoordmodel, de digitale leeromgeving en eerdere tentamens dat zij in aanmerking komt voor een hoger aantal punten.

3. Appellante merkt in algemene zin op dat zij zich bij de beantwoording van de vragen heeft laten leiden door eerdere oefententamens, de leerdoelen zoals deze in de digitale leeromgeving worden genoemd en overige oefenvragen. Appellante heeft de vragen beantwoord zoals dit doorgaans van studenten verwacht wordt.
4. Met betrekking tot de compensatieregeling, voert appellante aan dat zij bezwaren heeft tegen het niet toekennen van 5 extra punten. Zij kon er immers niks aan doen dat zij haar tentamen niet op tijd heeft kunnen inleveren.
5. Voorts voert appellante in haar beroepschrift aan dat de succesvolle afronding van dit tentamen voor haar van groot belang is in verband met de doorstroming naar de Master Rechtsgeleerdheid.
6. De examiner heeft met betrekking tot vraag 1a in zijn schriftelijk verweer en ter zitting toegelicht dat appellante bij de beantwoording van de vraag wel het relevante criterium van een nauwe en bewuste samenwerking heeft genoemd en toegepast op de casus. Het vereiste van dubbel opzet heeft appellante wel benoemd maar niet toegepast op de casus. Het vereiste van accessoiriteit is niet genoemd en toegepast, op basis waarvan appellante niet in aanmerking komt voor de toekenning van meer punten.
De examiner heeft met betrekking tot vraag 2a in zijn schriftelijk verweer en ter zitting toegelicht dat appellante in haar beantwoording de vereiste causaliteit niet behandelt, op basis waarvan zij niet in aanmerking komt voor de toekenning van meer punten. Dat de natuur-technische causaliteit is gegeven wil niet zeggen dat er ook een juridische causaliteit is. Dat dient wel besproken te worden.
7. De examiner heeft met betrekking tot vraag 3 in zijn schriftelijk verweer en ter zitting toegelicht dat appellante bij de beantwoording van de vraag ten onrechte de objectieve pogingsleer verwacht met de door de Hoge Raad toegepaste gemengde theorie. Appellante werkt haar antwoorden onvoldoende uit, waarbij zij niet ingaat op de diverse theorieën. Voorts merkt de examiner op dat de wijze van beantwoording vaag en weinig concreet is.
8. In algemene zin merkt de examiner op dat hij hoewel hij van mening is dat appellante tijdens de behandeling van het beroepschrift heeft laten zien dat zij het studiemateriaal grondig heeft bestudeerd, hij slechts hetgeen appellante tijdens het tentamen heeft opgeschreven kan beoordelen.
9. Voorts merkt de examiner op het betreffende tentamen een zogenaamd open boek tentamen betrof, nu de Open Universiteit in deze bijzondere periode (COVID-19) geen tentamens mocht afnemen op een studiecentrum. Normaliter worden allebei anders beoordeeld. Met betrekking tot het open boek tentamen merkt de examiner op dat bij de beantwoording van de vraag het betoog relevant is, te meer omdat studenten (al) het lesmateriaal bij de hand mogen houden.
10. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

11. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
12. Het College merkt op dat appellante voor het tentamen RS0702 Materieel strafrecht d.d. 14 mei 2020 oorspronkelijk een vier (4) had behaald met 35 punten. In de schikkingsfase heeft appellante er 8 punten bijgekregen (43 punten). Eveneens heeft appellante 5 coulancepunten ontvangen, waarna de uitslag opnieuw is vastgesteld met cijfer vijf (5), behaald met 48 punten. Bij 55 punten wordt het cijfer zes (6) toegekend.
13. Met betrekking tot de vragen 1a en 2a kan de examinerator gevolgd worden in diens verweer dat appellante elementen uit het antwoordmodel onvoldoende heeft benoemd dan wel heeft beschreven. Met betrekking tot vraag 3 heeft appellante erkend dat haar antwoord verwarrend is opgeschreven, maar dat met goede wil elementen uit het antwoordmodel erin gelezen kunnen worden, omdat duidelijk is wat zij bedoeld heeft. Het College volgt de examinerator dat het er niet om gaat om achteraf een onduidelijk antwoord te waarderen als bevat het toch de relevante elementen uit het antwoordmodel. Het College acht de toekenning van het aantal punten dan ook niet onredelijk acht en voorts dat examinerator de toekenning van het aantal punten voldoende heeft gemotiveerd.
14. Met betrekking tot de verwijzing van appellante naar eerdere tentamens, overweegt het College dat de Open Universiteit inzake de cursus Materieel Strafrecht heeft gekozen voor een alternatieve tentamenvorm waarbij geldt dat de studenten gemiddeld genomen een hoger aantal punten toegekend kunnen krijgen per vraag. Het College overweegt dat van studenten wordt verwacht dat zij een uitvoeriger betoog houden, hetgeen zij niet onredelijk acht. De beschrijving van het aantal punten dat per vraag kan worden toegekend acht het College voldoende duidelijk.
15. Met betrekking tot de compensatieregeling is voor appellante en het College duidelijk geworden dat zij deze 5 extra punten tijdens de minnelijke schikkingsfase reeds toegekend heeft gekregen.
16. Met betrekking tot het zwaarwegende belang van appellante, om tijdig te kunnen doorstromen naar de master, is voor appellante en het College inmiddels duidelijk geworden dat zij op basis van een coulanceregeling kan doorstromen naar de master zonder verdere belemmeringen.
17. Het voorgaande mede in aanmerking genomen, acht het College, in het kader van de terughoudende toets die hem toekomt, de toekenning van het aantal punten wegens het niet benoemen van alle relevante rechtsfeiten, het ontbreken van een juiste toepassing op de casus en het geven van onvolledige uitwerkingen redelijk.
18. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en B.J.W.L. Geurts en dr. C. Gelderman, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 12 augustus 2020

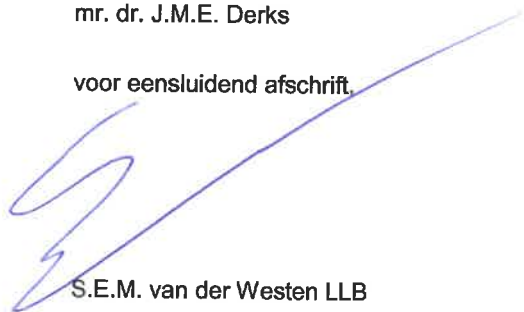
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift.

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

